

рѣшната критика, или въ критика на другитѣ. Само критиката може да се прѣвърне въ едно вѣтрѣшно изправление на живота, което може да ни доведе до едно пълно съвършенство.

И тъй, ще имате прѣдъ видъ, че думата „съвършенство“ означава единъ вѣтрѣшенъ послѣдователенъ процесъ. Човекъ може да бѣде съвършенъ въ даденъ моментъ, но не може да бѣде съвършенъ въ всички моменти. Той може да бѣде съвършенъ въ своята специалностъ, а именно: той може да бѣде съвършенъ като химикъ въ своята лаборатория; той може да бѣде съвършенъ като богословъ, или като свещеникъ, или като проповѣдникъ; той може да бѣде съвършенъ като музикантъ; той може да бѣде съвършенъ като търговецъ и т. н. Нѣкоя жена може да бѣде съвършена като домакиня въ дома си и т. н. Изобщо, човекъ може да бѣде съвършенъ въ своята специалностъ, каквато и да е тя. Като говоримъ за съвършенство, ние не подразбираме това съвършенство, за което хората говорятъ. Хората говорятъ за едно съвършенство, което не разбиратъ. Казватъ за нѣкого: ама той е съвършенъ. Въ какво? — Въ обходата си. въ характера си. Отдѣ знаете това? Че вие сте видѣли много малко нѣщо отъ този човѣкъ. видѣли сте само, какъ се отнася външно, но вижте вѣтрѣ какъвъ е, какъ се отнася съ своитѣ слуги. Той е съвършенъ отвънъ, като дипломатъ, външно го виждате вие.

Та често въ този смисълъ и вие сте така съвършени. Има моменти, когато всѣки отъ васъ е съвършенъ — съвършенъ е само за мигъ, но не и за винаги. Вие не можете за винаги да за-